

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ Ι

2η ΑΣΚΗΣΗ

Χαρακτηριστικά Συστήματος

Το σύστημα τρέχει Manjaro Linux (Arch Linux based) με Kernel Linux 3.14.25-1, επεξεργαστή Intel(R) Core(TM)2 Duo CPU P8600 @ 2.40Ghz.

Η ιεραρχία της μνήμης είναι επιπέδων:

Το πρώτο επίπεδο αποτελείται από δύο κρυφές μνήμες μία για data (L1 D-cache) και άλλη για instructions (L1 code cache) και οι δύο των 32 KB με τα παρακάτω χαρακτηριστικά L1-cache και 64 byte line size και για τις δύο.

Η κύρια μνήμη (L2 cache) έχει μέγεθος 3072 KB, L2 assoc 12-way και 64 byte line size.

Χρησιμοποιώ το λογισμικό MATLAB R2013a (8.1.0.604) 64-bit (glibc64)

Η διακριτότητα του χρονομετρητή μέσω των timer είναι: $3.43 * 10^{-9}$ sec.

Το αποτέλεσμα της εντολής for για την διάσπαση μητρώων είναι 0.2293sec.

Το σύστημα δεν χρησιμοποιεί FMA.

Ερώτημα 1 - Πράξεις με Πολυώνυμα

(α')

poly: Λαμβάνει ως όρισμα ένα διάνυσμα με τις τιμές του οποίου τις θεωρούμε ρίζες ενός πολυωνύμου και συνάρτηση μας επιστρέφει ένα πολυώνυμα με τους συντελεστές του πολυωνύμου με ρίζες το δοθέν διάνυσμα. Η λογική του αλγορίθμου αποτυπώνεται στα γραμμές 39 έως 41 όπου σε μια επανάληψη για i όπου στις θέσεις 2 έως $j+2$ του διανύσματος καταχωρεί τη διαφορά του στοιχείου $a(i)$ το διάνυσμα $a(1:j)$ με το αρχικοποιημένο διάνυσμα c .

polyval: Δέχεται ως πρώτο όρισμα ένα διάνυσμα με τους συντελεστές του πολυωνύμου και δεύτερο όρισμα μια τιμή ή μια σειρά από τιμές. Η συνάρτηση μας επιστρέφει μια σεξιγονιστικά την τιμή του πολυωνύμου (διάνυσμα συντελεστών του πολυωνύμου) για τις τιμές που δώσαμε ως εισόδους.

Η λογική του αλγορίθμου αποτυπώνεται στα γραμμές 97 έως 99 όπου σε μια επανάληψη για i από 1 έως 1 με βήμα -1 πολλαπλασιάζει με κάθε στοιχείο της στήλης j του μητρώου V .

(β')

(i)

Το αρχείο με τον κώδικα υλοποίησης είναι στο `optimal1b1`. Οι συντελεστές καταχωρούνται στο μητρώο, όπου κάθε γραμμή του περιέχει τους συντελεστές για κάθε διαφορετικό x . Οι συντελεστές που προκύπτουν είναι φαινόμενα στο μητρώο `results` που προκύπτει για κάθε τιμή του x οι συντελεστές του πολυωνύμου συνολικός $n+2$ επομένως στο μητρώο όπου καταχωρώ την τιμή x παίρνουμε τους συγκεκριμένους θύσεις "περισσεύουν" για το αντίστοιχο πολυώνυμο.

(ii)

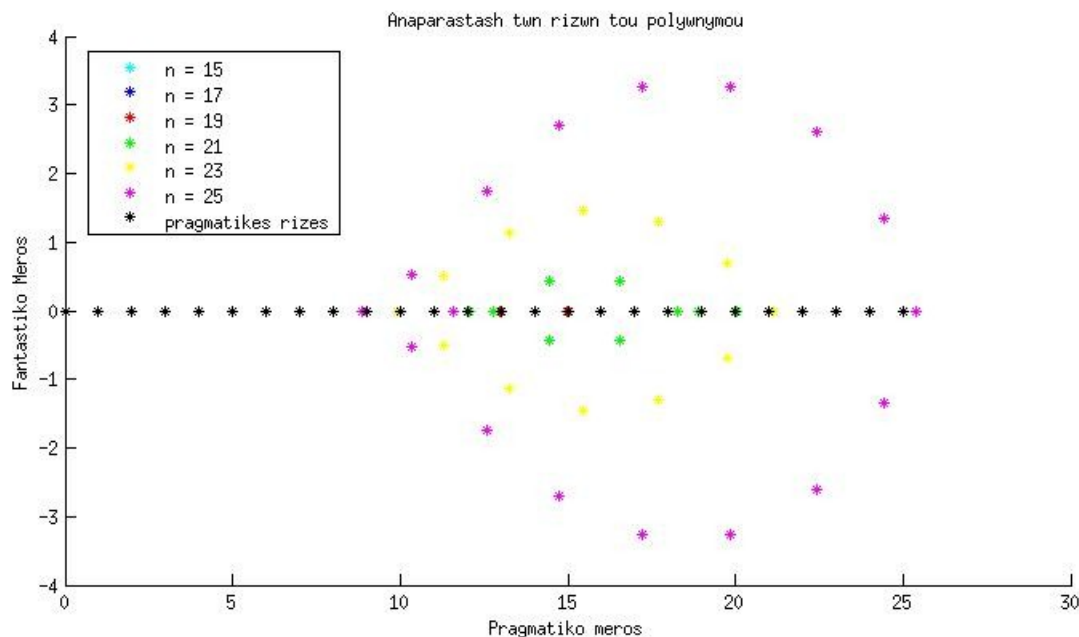
Στον παρακάτω πίνακα φαίνονται οι τιμές των πολυωνύμων που επιστρέφονται για $x = 1$ και $x = n$

	$x = 1$	$x = n$
$n = 15$	0	0
$n = 17$	0	0
$n = 19$	0	633881344
$n = 21$	0	233242933690368
$n = 23$	-25165824	$7.91249 * 10^{10}$
$n = 25$	8589934592.000000	$6.58109 * 10^{10}$

Θεωρητικά οι τιμές που θα έπρεπε να παίρνουμε για $x = 1$ και $x = n$ θα έπρεπε να είναι πάντα το μηδέν αφού οι συγκεκριμένες τιμές αποτελούν ρίζες του πολυωνύμου κάθε φορά. Αυτό που παρατηρώ είναι ότι μέχρι τον 17ο βαθμό του πολυωνύμου για $x = 1$ επιστρέφει μηδενικά ενώ μετά τιμές πολύ μεγάλες. Συμβαίνει διότι όσο αυξάνεται ο βαθμός τόσο αυξάνονται οι τιμές και μεταφέρονται από αλγόριθμο βγάζοντας ελάττωμα. Για $x = 1$ τώρα παρατηρούμε ότι η συνάρτηση επιστρέφει μηδενικά μέχρι τον 17ο βαθμό του πολυωνύμου ενώ για μεγαλύτερους βαθμούς βλέπουμε οι αριθμοί να είναι ανεξήγητα μεγάλοι. Η ίδια με παραπάνω μόνο που εδώ οι πράξεις γίνονται πολύ μεγαλύτερους αριθμούς (αφού $x = n$) πράγμα το οποίο αποτελεί αποτέλεσμα να "χαλάει" ακόμα και τον 19ο βαθμό του πολυωνύμου.

(iii)

Οι ρίζες που επιστρέφει roots σε σχέση με τις πραγματικές ρίζες των πολυωνύμων φαίνονται παρακάτω γραφική παράσταση:

Παρατηρούμε όσο το είναι μικρότερο από 21 η διαφορά στις τιμές δίνεται όμως ο βαθμός του πολυωνύμου είναι πάνω από 21 ο τότε παρατηρούμε τιμές αρχίζουν να έχουν φανταστικό μέρος και αποκλείουν ακόμα περισσότερες πράξεις εκτελούνται με συνέπεια η μεταφορά των σφαλμάτων να δημιουργεί μεγαλύτερο σφάλμα στο τελικό αποτέλεσμα.

Ερώτημα 2 - Αθροίσματα - Μονάδα Στρογγύλευσης

(α')

Κάθε τρόπος άθροισης υλοποιείται μια συνάρτηση που έχουμε της μορφής function και κατάληξη το αντίστοιχο ερώτημα

(i)

Η συνάρτηση **function2ai** υλοποιείται πρόσθεση με τον τρόπο που περιγράφεται ερώτημα παίρνοντας ως όρισμα ένα διάνυσμα όπως περιγράφεται ερώτημα (β').

(ii)

function2aii η αντίστοιχη συνάρτηση υλοποίησης.

(iii)

fuction2aiii η αντίστοιχη συνάρτηση υλοποίησης.

(iv)

function2aiv η αντίστοιχη συνάρτηση με βάση τον κώδικα που έχεις υλοποιήσει (είναι προποποιημένος).

(β')

Η παραγωγή του κατάλληλου διανύσματος εισόδου παράγεται από συνάρτηση **function2b** (και κατάληξη το ερώτημα) που καλείται στο script. Όλα τα ζητούμενα του ερωτήματος 2 υπολογίζονται με όνομα **erotima2.m** με την βοήθεια συναρτήσεων που έχω υλοποιήσει στο ερώτημα. Τα αποτελέσματα καταχωρούνται σε ένα μητρώο 4x4 με τον εξής τρόπο:

	1ος τρόπος άθροιση	2ος τρόπος άθρ	3ος τρόπος άθρ	4ος τρόπος άθρ.
1η είσοδος
2η είσοδος
3η είσοδος
4η είσοδος

Με βάση τα διανύσματα εισόδου που μας περιγράφουν τα ερωτήματα (β'), (ii), (iii) αποτελέσματα των πράξεων του υποερωτήματος (α') παρουσιάζονται παρακάτω πίνακα:

(format long)	1ος τρόπος άθροιση	2ος τρόπος άθρ.	3ος τρόπος άθρ.	4ος τρόπος άθρ.
1η είσοδος	0.000001867442732	0.000001867442732	0.000001867442732	0.000001867442732
2η είσοδος	-0.030563436343082	0.030563436343082	0.030563436343082	0.030563436343082
3η είσοδος	6.144000000000000	5.144000000000000	5.144000000000000	5.144000000000000
4η είσοδος	0.001644689956023	0.001644689956023	0.001644689956023	0.001644689956023

(γ')

Για τον σχολιασμό των αποτελεσμάτων ως προς την απόκλιση της κάθε μεθόδου ή της κάθε εισόδου θα υπενθυμίσουμε το εμπρός σχετικό σφάλμα για όλους του συνδυασμούς εισόδων και άθροισμα θεωρητικό αποτέλεσμα θα θεωρούμε κάθε φορά το αποτέλεσμα που προκύπτει από τις πράξεις στοιχείων με διπλή ακρίβεια. Πρέπει να θυμόμαστε από την θεωρία ότι το εμπρός σφάλμα ορίζεται ως $\frac{x^* - x}{x^*}$ όπου x^* είναι το θεωρητικό αποτέλεσμα και x το αποτέλεσμα της υπολογίσης.

	1ος τρόπος άθροιση	2ος τρόπος άθρ	3ος τρόπος άθρ	4ος τρόπος άθρ.
1η είσοδος	$4.6312 \cdot 10^{-10}$	0.0541	$4.6312 \cdot 10^{-10}$	0.0017
2η είσοδος	$1.3159 \cdot 10^{-10}$	$1.3159 \cdot 10^{-10}$	$1.3159 \cdot 10^{-10}$	$5.4018 \cdot 10^{-10}$
3η είσοδος	$2.8610 \cdot 10^{-10}$	$2.8610 \cdot 10^{-10}$	$2.8610 \cdot 10^{-10}$	0
4η είσοδος	$2.1504 \cdot 10^{-10}$	$2.3384 \cdot 10^{-10}$	$2.1504 \cdot 10^{-10}$	$2.3384 \cdot 10^{-10}$

Μια γενική παρατήρηση που μπορούμε να κάνουμε είναι ότι οι μεγαλύτερες αποκλίσεις παρατηρούνται για τις πρώτες εισόδους (το ανάπτυγμα της τάξης του 10^{-10} αφού τα σφάλματα είναι της τάξης του 10^{-10} μέχρι της τάξης του 10^{-6} για τις υπόλοιπες εισόδους παρατηρούμε σφάλματα των πράξεων εξομαλύνονται μειώνοντας την τάξη του 10^{-6} και 10^{-8} ενώ φτάνουν και στο μηδέν (στην περίπτωση της 3ης εισόδου όπου οι πράξεις εκτελούνται με τον 4ο τρόπο). Τα μικρότερα σφάλματα μπορούμε να πούμε ότι εξάγει ο 4ος τρόπος άθροισης που πέρα από την ιδιαιτερότητα του διανύσματος έχει πολύ μικρά έως μηδαμικά σφάλματα.

Ερώτημα 3 - Γραμμικά Συστήματα

Μέρος Α

(α') (i)

Το αρχείο με όνομα function3Aai αποτελεί συνάρτηση με είσοδο ένα μητρώο η οποία υπολογίζει την κατάσταση του A ως προς νόρμα μεγίστου έχουμε $\|A\|_{\infty} = 93903.3007770663$ και $\|A\|_2 = 93903.3007770663$ οι δείκτες κατάστασης των μητρώων φαίνονται στον παρακάτω πίνακα.

	δείκτης κατάστασης
ερώτημα 1.	93903.3007770663
ερώτημα 2.	$7.26361 \cdot 10^{-10}$
ερώτημα 3.	43129.21962
ερώτημα 4.	512
ερώτημα 5(i).	$3.66088 \cdot 10^{-10}$
ερώτημα 5(ii).	$2.32861 \cdot 10^{-10}$

Κατά την διάρκεια του υπολογισμού του δείκτη κατάστασης εμφανίζονται οι προειδοποιήσεις της μορφής:

Warning: Matrix is close to singular or badly scaled. Results may be inaccurate.
RCOND = 6.538312e-22.

In cond at 47

In function3A at 3

In erotima3A at 15

Αυτή η προειδοποίηση κατά τον υπολογισμό του δείκτη κατάστασης αφορά το μητρώο του ερωτήματος 2. αλλά καστα δύο μητρώα του ερωτήματος 5 που σημαίνει τα συγκεκριμένα μητρώα έχουν

ορισμένα δηλαδή σε παρακάτω υπολογισμούς του προβλήματος τα συγκεκριμένα μητρώα δεν θα μας επιστρέψουν τις αναμενόμενες τιμές. Εξέλιξης αυτό φαίνεται και από τον δείκτη κατάστασης αυτών των μητρώων που είναι μεγάλος.

(ii)

Το αρχείο με όνομα function3Aaiia αποτελεί συνάρτηση με είσοδο ένα μητρώο και ένα διάνυσμα η οποία υπολογίζει το εμπρός σχετικό σφάλμα της επίλυσης του συστήματος $Ax=b$. Τα εμπρός σχετικά σφάλματα φαίνονται παρακάτω πίνακα.

	εμπρός σχετικό σφάλμα
ερώτημα 1.	1.7364×10^{-10}
ερώτημα 2.	1.5682×10^{-10}
ερώτημα 3.	1.5943×10^{-10}
ερώτημα 4.	1
ερώτημα 5(i).	5.0665×10^{-10}
ερώτημα 5(ii).	1.5777×10^{-10}

(iii)

Το αρχείο με όνομα function3Aaiii αποτελεί συνάρτηση με είσοδο ένα μητρώο και ένα διάνυσμα η οποία υπολογίζει το πίσω σφάλμα της επίλυσης του συστήματος $Ax=b$. Τα πίσω σφάλματα φαίνονται παρακάτω πίνακα.

	εμπρός σχετικό σφάλμα
ερώτημα 1.	1.5813×10^{-10}
ερώτημα 2.	1.1064×10^{-10}
ερώτημα 3.	1.2405×10^{-10}
ερώτημα 4.	0.4481
ερώτημα 5i.	3.5228×10^{-10}
ερώτημα 5ii.	1.0165×10^{-10}

(β')

Για να συμφωνούν τα αποτελέσματα για τα σφάλματα με τις θεωρητικές προβλέψεις (φράγματα) θα πρέπει να έχουμε κατά προσέγγιση $\epsilon < 10^{-10}$ (εμπρός σφάλμα) και $\epsilon < 10^{-10}$ (πίσω σφάλμα) (δείκτη κατάσταση) τον κώδικα κάνω τη σύγκριση και παρατηρώ ότι όλα τα αποτελέσματα συμφωνούν με τις θεωρητικές προβλέψεις εκτός από το μητρώο του ερώτηματος 4. Αυτό δικαιολογείται αφού είναι ένα "κακώς" ορισμένο μητρώο όπως εξηγήσαμε παραπάνω ερώτημα.

Μέρος Β

(α')

Στο αρχείο με όνομα erotima3B υπάρχει κώδικας για την δημιουργία των ζητούμενων διανυσμάτων του ερωτήματος.

(β')

Η συνάρτηση με όνομα function3Bb υπολογίζει το εμπρός σφάλμα του πολλαπλασιασμού των μητρώων και τις δύο μεθόδους (Strassen και mtimes). Η συνάρτηση δέχεται δύο ορίσματα, πρώτο είναι "θεωρητικό" αποτέλεσμα (mtimes με διπλή ακρίβεια) το δεύτερο όρισμα είναι ο υπολογισμός με την μέθοδο mtimes πρώτο όρισμα είναι υπολογισμός με την μέθοδο Strassen.

Με την μέθοδο mtimes το εμπρός σχετικό σφάλμα που υπάγεται

ερώτημα (i)	9.9448×10^{-10}
ερώτημα (ii)	7.7943×10^{-10}
ερώτημα (iii)	2.3496×10^{-10}

Με αυτή την μέθοδο παρατηρούμε το εμπρός σχετικό σφάλμα είναι τάξης του 10^{-10}

Με την μέθοδο Strassen το εμπρός σχετικό σφάλμα που υπάγεται

ερώτημα (i)	$1.6804 * 10^{-10}$
ερώτημα (ii)	$8.9107 * 10^{-10}$
ερώτημα (iii)	$7.8716 * 10^{-10}$

Παρατηρούμε ότι σφάλματα με την μέθοδο strassen και μεγαλύτερα έχουν και μεγαλύτερη απόκλιση μεταξύ του σε σχέση με την μέθοδο mtimes.

(γ')

Τα σφάλματα που εξάγει μέθοδος Strassen είναι πάλι πιο μεγάλα σε σχέση με την μέθοδο mtimes, έχει πολύ μικρότερα σφάλματα και μικρές διαφορές σε σχέση με τις διαφορετικές εισόδους.